

A fost odată un om bogat, căreia i-a murit nevasta. După un timp, acesta s-a căsătorit cu o femeie rea și trufașă, cum nu se mai văzuse în lume. Ea avea două fete care-i semănau leit. Bărbatul avea la rândul lui o fiică bună ca pâinea caldă, ce-i semăna mamei sale. Mama vitregă nu o îndrăgea deloc și o puneă să muncească cât era ziua de mare.

Trebuia să facă curat în toată casa, iar seara când își termina treaba, se cuibărea în cenușă, într-un colț al vetrei, și din această pricină o porecliseră „Cenușăreasa”. Surorile ei aveau camere elegante cu paturi moi. Sărmana fată era tare chinuită, dar nu îndrăznea să se plângă tatălui ei.

Dar cu toate hainele sale ponosite, Cenușăreasa era de sute de ori mai frumoasă decât surorile ei, în ciuda veșmintelor lor scumpe.

